

=====
Ref.: queixa núm. 022124
=====

El Sr. (...), de València, va presentar un escrit de queixa en esta Institució, que va quedar registrat amb el número referenciat més amunt.

Substancialment exposa els següents fets i consideracions:

“Que el web del Comité Econòmic i Social de la Comunitat Valenciana (<http://www.ces-cv.es>) únicament disposa de versió en castellà, la qual cosa contravé el que indica la Llei d'ús i ensenyament del valencià.

Que el Comité Econòmic i Social és un ens consultiu del Govern Valencià i, en general, de les institucions públiques de la Comunitat Valenciana en matèries econòmiques, sociolaborals i d'ocupació i, per tant, ha de complir les obligacions lingüístiques cap als ciutadans previstes en la Llei 4/1983 d'ús i ensenyament del valencià.

Admesa la queixa, es va demanar al Comité Econòmic i Social un informe a fi de comprovar les al·legacions formulades d'advers, que el va emetre succintament i en què comunicava a esta Institució “... el portal CES ESPAÑOLES, és un lloc d'informació comú en internet de tots els CES regionals espanyols, on predomina el castellà i encara no està consolidat o és definitiu este portal... No obstant això, el CES està estudiant la manera de complir els arts. 10, 26 i 30.4 de la Llei 4/1983, i posa en efecte tan prompte com siga possible.”

Després de donar trasllat a l'interessat de la comunicació rebuda, va formular les al·legacions que succintament reproduïm:

“... s'adduïxen excuses sense cap fonament, ja que la pàgina de referència du informació únicament del CES del País Valencià, i pel que fa a la resta de CES de l'Estat, els webs també catalans de Catalunya i Balears es troben en català, i fins i tot usa el gallec el de Galícia.

A més, podem observar que no tan sols s'incomplix la Llei 4/1983 de la Generalitat Valenciana en el web sinó que també trobem els mateixos defectes – com deu haver observat el síndic- en la documentació tramesa pel president del CES-CV, ja que únicament el segell que sobreposen a la firma és en valencià, la resta del model de document es troba únicament en castellà, i aquesta barreja indica la falta de previsió i d'un procediment normalitzat de la gestió administrativa de les llengües oficials.

Finalment, espere que el síndic els faça vore que “lo antes posible” es remunta a fa més de 18 anys, cosa que invalida qualsevol pretensió d’ajornament indeterminat del compliment de les seues obligacions lingüístiques.

Per aquest motiu, espere que prengueu les mesures més oportunes per tal que aquesta institució respecte els drets lingüístics dels ciutadans i complisca les seues obligacions legals pel que fa a l’ús de les llengües oficials.”

A la vista de tot el que antecedit, convé formular les següents consideracions:

La Constitució, després d’indicar en l’article 3 que el castellà és la llengua oficial de l’Estat, assenjala que les altres llengües espanyoles seran també oficials en els respectius estatuts. Per tant, la nostra primera norma estableix que la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d’Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d’especial respecte i protecció.

En relació amb tot això, l’article 7 de l’Estatut d’Autonomia de la Comunitat Valenciana encomana a la Generalitat Valenciana garantir l’ús normal i oficial tant del castellà com del valencià, de manera que s’instaura un règim de bilingüisme que imposa als poders públics instal·lats al territori autònic o local l’obligació de conèixer i d’usar les dos llengües, sense que pugua prevaler l’una sobre l’altra.

La Llei valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d’ús i ensenyament del valencià, dictada com a desplegament de l’Estatut, estableix en el seu article 2 que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat i de la seua administració pública, de l’administració local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenguen, i l’article 28 de la referida Llei indica que els ens locals fomentaran l’ús del valencià en totes les activitats administratives.

Com a conseqüència d’això anterior, i com no podia ser d’una altra manera, és missió de la nostra institució vetlar pel compliment dels preceptes constitucionals, estatutaris i legislatius citats, i, per tant, són constants, com hem assenyalat, les recomanacions del Síndic de Greuges perquè els impresos, formularis i models oficials que utilitza l’administració pública valenciana i els organismes que en depenen, siguen redactats, de conformitat amb la legislació vigent respecte d’això, en les dos llengües.

Tot el que hem exposat ha de ser, no obstant això, compatible amb el més absolut respecte dels drets dels ciutadans la llengua habitual dels quals és el castellà, propi de la cooficialitat lingüística instaurada.

Els ciutadans valencians, en les seues relacions amb els poders públics, tenen dret (un dret territorialment delimitat) a usar la llengua de la seua lliure elecció i este dret, conseqüentment, genera en els poders públics la corresponent obligació d’adaptar les seues estructures a la situació de cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució Espanyola, l’Estatut d’Autonomia de la Comunitat Valenciana i la Llei 4/1983 d’ús i ensenyament del valencià, per tal que, en tots els casos,

l'exercici de la llibertat d'opció i l'eficàcia de l'elecció realitzada estiguen plenament garantits.

La Llei d'ús i ensenyament del valencià, que dona compliment al manament estatutari contingut en l'article 7 regulant l'ús normal i oficial del valencià en tots els àmbits de la convivència social, com també el seu ensenyament, va ser promulgada l'1 de desembre de 1983, i establia en la seua disposició transitòria primera que "l'ús i ensenyament del valencià regulats en esta Llei, pel que fa a l'Administració de la Generalitat Valenciana, l'Administració local, les entitats i institucions que en depenguen i la resta de serveis públics a què esta es referix hauran de dur-se a terme en el termini de 3 anys", per la qual cosa no és just, tenint en compte que han passat més de 20 anys des de la promulgació de la Llei 4/1983, temps "a l'excés prudencial" perquè l'Administració pública valenciana i, en el cas que ens ocupa, el Comité Econòmic i Social, òrgan consultiu del Govern Valencià, esgrima que "està estudiant la manera de complir els articles 10, 26 i 30.4 de la Llei 4/1983, i posar-ho en efecte tan prompte com siga possible", un argument que, de cap manera, pot ser acceptat per esta Institució com a causa justificativa, ja que el que ha d'orientar a tots els poders públics autonòmics i locals és salvaguardar la llibertat d'opció lingüística i impulsar l'ús del valencià en totes les esferes de la nostra societat i especialment en l'Administració pública, i adaptar, sense cap dilació, les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurat en la nostra Comunitat Autònoma.

De conformitat amb tot el que hem dit, formulem al Comité Econòmic i social de la Comunitat Valenciana la següent RECOMANACIÓ: que adopte, en l'àmbit de les seues competències, totes les mesures ordinàries extraordinàries i pressupostàries que calga a fi que tots els continguts de la pàgina web <http://www.ces-cv.es>, siguen redactats, de conformitat amb la legislació vigent respecte d'això, en les dos llengües cooficials de la Comunitat Valenciana, en valencià i en castellà, i mantinga informada esta Institució de les mesures preses a este efecte.

En virtut de l'article 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, es recorda el deure de donar compliment al que disposa la vigent legislació sobre ús i ensenyament del valencià, segons allò que s'ha manifestat en el cos d'este escrit, cosa que se li comunica perquè en prenga coneixement i a l'efecte que, en el termini d'un mes, ens remeta informe sobre si accepta les expressades recomanacions o, si s'escau, les raons per a rebutjar-les.

Atentament,

Bernardo del Rosal Blasco
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana

